

kunde tilfredsstilles med ringere Midler. Der nævntes før, at vi havde Brug for en Anstalt til Skoler; det var maasse ikke urimeligt at tænke sig, at enkelte af vore Slotte kunde faae Anvendelse i en saadan Retning. Jeg tænker paa, hvorledes Sægerspris i de sidste Aar har faaet en saa overordentlig smuk Anvendelse, og det var jo muligt, at nogle af Statens Bygninger kunde anvendes i lignende Retning, skjøndt det just ikke vilde være tilraadeligt at opføre nye af den Grund. Staten er ikke nogen god Arbejdsherre, fordi saa stort et Maskineri skal sættes i Bevægelse, hvilket vi paa mange Maader faae at mærke. Det var dette, som bragte mig til at tænke paa, at vi bør stille os af med en hel Mængde Bygninger, eller at vi maasse kunne sikke os deres Vedligeholdelse ved Kontraktforhold, hvis vi ikke helt og holdent kunde stille os ved dem. — Af alle de mange forskjellige Poster paa Finantsloven, er der sikkert ingen, som i det Hele mere er en Torn i Befolkningens Dine end den, der angaar Pensionsvæsenet. Jeg kan ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der i høi Grad er Trang til, at dette Spørgsmaal tages under alvorlig Overveelse, saaledes at den hele Post med Tiden kan komme til at gaa ud. Det er en af disse Konti, som er til Anstød i Befolkningen, og jeg tror, at det ikke blot er ønskeligt, men i høi Grad nødvendigt, at tage Hensyn dertil. Befolkningen har sat sig saaledes fast i sin Mening derom, at Pensionen, selv om man kalder den Efterlønning, i Befolkningens Dine i Grunden staar som en Fattigunderstøttelse. Dette er meget uheldigt for de Bedkommende, der skulle nyde Pensioner, men jeg tror, at Grunden er den, at Befolkningen har en stærk Følelse af, at ikke Nogen som helst skal have en særlig Stilling. Det kan imidlertid ikke negtes, at Statens Embeds- og Bestillingsmænd netop ved Pensionen faar en Særstilling i Staten, og det er en Grund til, at den maa være ilde set. En anden Grund kan ogsaa være den, at det ikke saa sjældent kan træffe, at Folk i Statens Tjeneste, som man ikke har kunnet blive fri for paa anden Maade og som hele den offentlige Mening dømmes, blive afskedigede med Pension. Dette har maasse ikke bidraget saa Lidt til at gjøre Posten saa forhadet, som den i Virkeligheden er. Jeg skal ellers ikke indlade mig nærmere paa Drøftelsen af dette Punkt; det er kun en Genstilling, jeg har villet gjøre. Det har vist ogsaa en stor Betydning for Embedsmændene og Bestillingsmændene selv, at Forholdet ordnes saaledes, at denne Post kan falde bort, ikke alene for deres egen men ogsaa for Befolkningens Skyld, som ser meget skjøvt til den. Grunden til, at man ikke kan dele den Glæde, der saa stærkt er kommen til Orde over, at der i Aar er et virkelig Overflud mellem Statens Indtægter og Udgifter, ligger netop deri, at en stor Del af Indtægterne skaffes tilveie paa en Maade, som er i høi Grad trykkende for en stor Del af

Befolkningen. Derfor synes der ogsaa at være saa meget større Grund til at ønske, at der maa indtræde Lindringer med Hensyn til saadanne Gjensande for den indirekte Beskatning, som især bruges af de mindre Bemidlede, for at der virkelig kan blive Glæde over, at Balance er til Stede. Det er netop det Særgelige, at medens der er Balance, ja endog Overflud, har en stor Del af Befolkningen dog en Følelse af, at det Overflud, der er bragt til Veie, har trykket den i høi Grad; det var ønskeligt, om dette ikke for Fremtiden skulde finde Sted.

Sorgen: Der indkom i Fjor et Andragende til Folkethinget — og jeg antager, at det ogsaa er kommet til den daværende Kirke- og Undervisningsminister — fra en Del Beboere i Sønderomme Sogn, om at faae Understøttelse til at opbygge en Kirke. Dette Sogn er nemlig af en meget stor Udstrækning, og de Fleste af Beboerne have $1\frac{1}{2}$ Mil og derover til Kirken. De indsamlede selv i Fjor imellem 4 og 500 Rd. i denne fattige Egn, og der er fket Indsamlinger i det øvrige Land. Hvor Meget der samles, skal jeg ikke kunne sige; men det er ikke nær nok til derfor at opbygge en Kirke. Folk der drive i Almindelighed deres Sorder med Stude. De finde med Fette, at det er en uforholdsmæssig lang Kirkevei, de have, og sølgelig er der opstaaet en Trang hos dem til at faae en ny Kirke. Det Andragende, der i Fjor indkom til Folkethinget, blev behandlet af Finantsudvalget, hvilket ogsaa kom til den Mening, at Beboernes Ønske var begrundet, og Sagen indstilledes til Kirkeministerens Velvillie. I Henshold her til havde jeg troet, at der i Aar havde været opført en Sum paa Finantsloven til Understøttelse til at opbygge denne Kirke, men det kan jo være, at det Ministerskifte, som er foregaaet, har sin Skyld i, at denne Sag er gaaet af Glemme. Den foregaaende Kirkeminister har taget saa meget Hensyn til Beboernes Ønske, at den Præst, som sidst blev kaldet, er bleven forpligtet til at prædike i den nye Kirke, hvis en saadan blev opbygget. Naar jeg har taget Ordet i denne Sag, er det for at henvende den høitærede Kultusministers Opmærksomhed og det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat til at behandle Finantsloven, paa Sagen. Jeg antager, at der vil komme nærmere Oplysninger herom, inden Finantsloven kommer til 2den Behandling, og at der da muligvis kan blive opført en Sum paa Finantsloven i det omhandlede Viemed. — Der var ogsaa indkommet en Beggæring fra Ringgive og Sønderomme Sogne til Regjeringen om, at de maatte faae en fjørende Post oprettet fra Veile over Ringgive og Sønderomme til Larm. Jeg har nu set, at det paa Finantsloven er foreslaaet, at Postforbindelsen fra Veile over Grindsted til Varde skulde udvides fra 3 Gange ugentlig til daglig; men jeg tror, det vilde have været rigtigere, at der var